

הרשות לקדוש ברוך הוא להתקרבות בינויהם, וסוד הזכר - (ישעיה ט) ונקר יחרב ויבש. יחרב בה' עליונה, ויבש בה' פרחתוניה. כדי שלא יתפרנס ערוב רב מר' שהיה עצם החיים. וכן אין התקרכות לו' בין ה' ה' בזמנן שערוב רב בינויהם.

ואין רשות לאות י' להתקרבות לה' השניה. וזה שכתוב ערות כלתק לא תגלה. והם הפרידו בין י' לה' העליונה. וזה שכתוב ערות אשת אביך לא תגלה. שי' היא אב, ה' אם, ר' בן, ה' בת. וכך צוה אליו ה' עליונה. ערות אשת אביך לא תגלה. אשת אביך לא תגלה. ערות אהותך בת אביך - זו ה' פרחתוניה. את בת בנה ואת בת בתה - הם ה"א ה"א, שהם תולדות של ה'. ערות אחיך - זו י"ד, שהוא תולדה של אותן י', והוא אח לוא"ו.

סוף סוף בזמנן שערוב רב מערבים בישראל, אין קרבה ויחוד באותיות שם יהו"ה. ומיד שיטחו מהעולם, נאמר באותיות של הקדוש ברוך הוא (בריה יד) ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד. וכך אדם, שהם ישראל, יש לנו ייחוד בתורה, שנאמר בה (משל ז) עצם חיים היה למוחזיקים בה, והיא הגבירה מלכויות, שמצויה נקרהו ישראל בני מלכים. וכך אמר מקדוש ברוך הוא, לא טוב הייתה האדם לבדו עצמה לו עזר בוגndo. זו משנה, אשתו של אותו נער, והוא (היא) שפחת השכינה. אם זכו ישראל - היא עוזרת להם בಗלות מצד של התר טהור בשר. ואם לא - היא בוגndo מצד של טמא פסול אסור. טהור התר בשר איה יציר הטוב. פסול טמא אסור איה יציר הרע.

לקראא בינייהו. ורזה דמלחה (ישעיה יט) ונחר יחרב ויבש עלהה ויבש בה' תפאה. בגין דלא יתפרנסין ערוב רב מן ר' דאייהו עצם החיים. ובгин דא לית קרייבו לו' בין ה' ה' בזמנן ערוב רב בינייהו. ולית רשו לאת י' לקראא בה' תנינא הדא הוא דכתיב ערות אשת אביך לא תגלה. כי' אייה דכתיב ערות אשת אביך לא תגלה. בגין דא מניא אב. ה' אם. ר' בן. ה' בת. ובгин דא תגלה. לגבייה ה' עלהה. ערות אשת אביך לא תגלה. ערות אהותך בת אביך דא ה' תפאה. את בת בנה ואת בת בתה בגין ה"א ה"א דאנון חולדין דה'. ערות אחיך דא י"ד דאייהו חולדה דאת י' ואייה אח לוא"ו.

סוף סוף בזמנן ערוב רב מעורבין בישראל, לית קרייבו וייחודה באתונן שם יהו"ה, ומיד דיתמhone מעלה מא אתמר באתונן דקדשא בריך הוא (בריה יד) ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ישודא באורייתא דאתמר בה (משל ז) עצם חיים היא למוחזיקים בה. ואיה מטרוניתא מלכויות. דמסטרה אתקראי איה בוגני מלכים. בגין דא אמר קדשא בריך הוא לא טוב היה אדם בלבד אעשה לו עזר בוגndo דא משנה אפתא דההוא נער ואיהו (נ"א ואיה) שפחה דשכינתא. וαι זכו ישראל איה עזר לzon בגולותא מסטרא דהתר טהור בשר. וαι לאו איה בוגndo מסטרא דטמא פסול אסור. טהור התר בשר איה יציר הטוב.

וכשר הוא יציר הטוב.

וְאֵשֶׁת שִׁישׁ לֹה דָם טֹהָר וְדָם נַדָּה גְּדָה מִצְדָּר שֶׁל הַמְּשֻׁנָּה הִיא שְׂמָה אֲוֹתוֹ וְאִינָה בַת זָוָגָן, הַיְחִידָה שְׁלֹלָה, שָׁאיָן יְחִידָה עַד שְׁעִירָב רַב יְמָחוּ מַהְעוֹלָם. וְלֹכֶן נִקְרָב מָשָׁה מַחְיָין לְאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה, וּקְבוּרָתוֹ הִיא מַשָּׁנָה, וְלֹא יְדַע אִישׁ אֶת קְבוּרוֹתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. קְבוּרָתוֹ מַשָּׁנָה שְׁשׁוֹלְטָתָה עַל הַגְּבִירָה, שְׁהִיא קְבָלה לְמִשָּׁה וּמֶלֶךְ. וְגַבְירָה מַתְפִּרְכָּת מַבְעָלה. וְלֹכֶן (משלי ל) תִּחְתַּחַ שְׁלֹשׁ רְגִזָּה אָרֶץ וּכְרָיָה עַבְדָּה כִּי יְמָלוֹךְ - זֶה עוֹבֵד הַידּוֹעַ. וְשִׁפְחָה - זוֹ מַשָּׁנָה. וְנֶגֶל כִּי יִשְׁבַּע לְחַם - זוֹ עַרְבָּה רַבָּה. עַם נֶגֶל וְלֹא חַם.

עַזְבָּה פְּמָח וְאָמָר, וַיַּצֵּר הָאֱלֹהִים מִן הַאֲדָמָה כָּל חַיָּת הַשְׁדָה וְאֶת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם. אוֹי לְעוֹלָם שְׁהָם אֲטוֹמִים לְבָב וּסְתוּמִים עַיִינִים שְׁלָא מִסְתְּכָלִים בְּסָודּוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא יוֹצְعִים. שׂוֹדָאי חִיתָה הַשְׁדָה וְעוֹוף הַשָּׁמַיִם הַם עַמִּי הָאָרֶץ, וְאֶפְלָו בְּאֶלְוָו, שְׁהָם נְפָשׁ חַיה, לֹא נִמְצָא בְּהָם עַזְר (בְּלִוָּה) לְשִׁכְנָה בְּגָלוּתָה, וְלֹא לְמִשָּׁה שְׁהָוָה עַמָּה, שְׁבָכֶל וּמִן שְׁגָלְתָה שִׁכְנָה לֹא זוֹ מִמְּנָה.

אמָר רַבִּי אַלְעָזֶר, וְהַרִּי מַי גַּמְנָה מַעֲשָׂה שֶׁל אָדָם בִּישראל וּבִמִּשָּׁה? אָמָר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אָמְרָתָ פָּךְ? וְכִי לֹא לְמִקְתָּפָה (ישעה מה) מִגִּיד מַרְאָשִׁית אַחֲרִית? אָמָר לוֹ, בָּךְ הַוָּא וְדָאי. וְלֹכֶן מִשָּׁה לֹא מַת, וְהַוָּא נִקְרָא אָדָם, וּבְגַלְלוֹ נִאָמָר בְּגָלוּת הַאֲחִרָנָה וְלֹא אָדָם לֹא מִצָּא עַזְר, אֶלָּא בְּלָם כְּנֶגֶד. וְכִי נִאָמָר בְּעַמּוֹד הַאֲמָצָעִי וְלֹא אָדָם לֹא מִצָּא עַזְר שְׁיוֹצִיא שִׁכְנָה מַהְגָלוֹת. וְהוּ שְׁבָתוֹב (שםות ב) וַיִּפְנַן כָּה וְכָה וַיַּרְא כִּי אֵין אישׁ. וְמִשָּׁה הַוָּא בְּרִמּוֹתָו מִפְשָׁש, שְׁנִאָמָר בּוּ לֹא מִצָּא עַזְר כְּנֶגֶד.

אִיהוּ בְּדִיוֹקָנִיהָ מִפְשָׁש דָאָתָמָר בֵּיה לֹא מִצָּא עַזְר כְּנֶגֶד.

וְאַתְּהָא דָאִית לֹה דָם טֹהָר וְדָם נַדָּה מִשְׁטָרָא דִמְשֻׁנָּה אִיהִי שְׁרוֹיָא לֵיה וְלֹא אִיהִי בַת זָוִגָּה יְחִידָה דִילִיה. דִילִית יְחִידָה עַד דִעְרָב רַב יְתִמְחָוֹן מַעַלְמָא. וּבְגִין דָא אֲתִקְבָּר מִשָּׁה לְבָר מַאֲרָעָא קְדִישָׁא. וּקְבוּרָתָה דִילִיה מַשָּׁנָה אִיהִי וְלֹא יְדַע גַּבְרִית תִּקְבּוּרָתָה עַד יְוָמָא הַדִּין. קְבוּרָתָא דִילִיה מַשָּׁנָה דְשַׁלְטָא עַל מַטְרוֹנוֹתָא דִאִיהִי קְבָלה לְמִשָּׁה וּמֶלֶכָא. וּמַטְרוֹנוֹתָא (דף כח ע"א) מַתְפִּרְשָׁא מַבְעָלה. בְּגִין דָא (משלי ל) פְתַח שֶׁלֶשׁ רְגִזָּה אָרֶץ וּכְרָיָה תִּחְתַּח עַבְדָּה כִּי יְמָלוֹךְ דָא אִיהִוּ עַבְדָּא יְדִיעָא. וְשִׁפְחָה דָא מַשָּׁנָה. וְנֶגֶל כִּי יִשְׁבַּע לְחַם וְלֹא חַם. וְיִשְׁבַּע לְחַם דָא עַרְבָּה רַבָּה, עַם נֶגֶל וְלֹא חַם. עַזְבָּה פְּמָח וְאָמָר. וַיַּצֵּר יְהִי אֱלֹהִים מִן הַאֲדָמָה כָּל חַיָּת הַשְׁדָה וּכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם. וּוְיַלְלָמָא דָאָנוֹן אֲטִימִין לְבָא וּסְתִימִין עַיִינִין דָלָא מִסְתְּכָלִין בָּרְזִי דָאוֹרִיָּתָא וְלֹא יְדַעַין. דָוְדָאי חַיָּת הַשְׁדָה וּעוֹוף הַשָּׁמַיִם אָנוֹן עַמִּי הָאָרֶץ. וְאֶפְילָו בְּאֶלְיוֹן דָאָנוֹן נְפָשׁ חַיה לֹא אֲשַׁתְּבָח עַזְר בְּהֹונָן (בְּלִוָּה) לְשִׁכְנָתָא בְּגָלוּתָה וְלֹא לְמִשָּׁה דָאִיהוּ עַמָּה. דִבְכָל זְמָנָא דִגְלָתָה שִׁכְנָתָא לֹא זוֹ מִנָּה.

אמָר רַבִּי אַלְעָזֶר וְהַרִּי מַי גַּמְנָה דָאָתָמָר בְּיִשְׂרָאֵל וּבִמִּשָּׁה. אָמָר לֵיה בָּרִי וְאַנְתָּה אָמְרָתָ הַכִּי וְכִי לֹא אָוְלִיפָה (ישעה מה) מִגִּיד מַרְאָשִׁית אַחֲרִית. אָמָר לֵיה הַכִּי הַוָּא וְדָאי. וּבְגִין דָא מִשָּׁה לֹא מִתָּה וְאָדָם אֲתִקְרִי אִיהִוּ. וּבְגִינִיה אֲתִמָּר בְּגָלוּתָה בְּתִרְאָה וְלֹא אָדָם לֹא מִצָּא עַזְר אֶלָּא בְּלָהו כְּנֶגֶד. וְכִן עַמְוִידָא דָאָמְצָעִיתָא אֲתִמָּר בֵּיה וְלֹא אָדָם לֹא מִצָּא עַזְר דָאָמְפִּיק שִׁכְנָתָה מִן גָּלוּתָה הַדָּא הוּא דִכְתִּיב (שםות ב) וַיִּפְנַן כָּה וְכָה וַיַּרְא כִּי אֵין אישׁ. וְמִשָּׁה